

ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ ОБГОВОРЮВАЛОСЯ НА КОНГРЕСІ

Бостон (Я. Падох). — Дев'ятнадцята країнська конференція Американської асоціації для розвитку слов'янських студій, відомої під акронімом ААСС, яка відбулася в Бостоні між 5-м і 8-м листопада ц. р., була на ділі міжнародним конгресом.

У конвенції взяли участь, крім ЗСА і Канади, понад 14 інших держав, включено з ССРС та чотирьох сателітських країнами: Польща, Югославія, Мадярищина й Румунія. Цим же конгресом відрізняється від попередніх, в яких не було науковців з-поза залізної зашторки. Були науковці з більшості країн Західної Європи, а навіть Азії, — Японії й Південної Кореї. Від десяти років НТШ є повноправним інституційним членом ААСС. Усіх членів є 88. Вагу конгресу підкреслюють установи наукового й політичного, а то й військового світу, зокрема зі ЗСА, представники яких брали участь у численних панелях.

Учасників конвенції було 2,500, з чого 1,500 брали активну участь у її працях як доповідачів, чи дискусійних керівників панелей, яких було імпозантне число — 151. У списку цих останніх знайшлися 19 українських імен: Б. Боцюрків, М. Богачевська-Хом'як, Ю. Грабович, Б. Гарасимів, І. Гімка, Т. Гуцук, О. Цірицький, Е. Касиць, Б. Кравченко, П. Магочий, О. Мартинович, О. Прицак, О. Пелеш, О. Смолянський, Ф. Сисин, М. Шкандрий, Р. Шпорлюк, М. Гарнавський і Р. Сренюк.

З широкого наукового світу були відомі науковці-славісти, між ними і проф. Роберт Конквест. Зі СРСР, в списку подано Анастасію Рибаківу, члена спілки радянських письменників, та Бориса Успенського, обох з Москви.

В неділю в год. 7.30 — 9-та ранку, відбувся докладений в останніх днях перед конвенцією панель чи радше дискусійний „круглий стіл“, під проводом проф. Роберта Бірнса з університету Індіани, в якому узяти участь два радянські науковці, прізвища

яких немає в списку учасників конференції. Одного прізвища було Захаров.

Панель був присвячений розбудові американсько-радянської наукової взаємодії в умовах „перестройки“. Ще раз виявилось, що книжкове знання чужої мови не вистачає для безпосередньої зустрічі, це й до того складних наукових проблем. Обі сторони намагалися, хоч без успіху, прикрити своє незнання мови контраргументами, а з поведінкою гостей можна було догадуватися, що це була чи не перша їх міжнародна зустріч на Заході.

Учась українських науковців у десятках панелей годі описувати. Але не можна не згадати п'ятьох панелей, які або в цілому, або частинно були присвячені українській тематиці. На першому місці слід згадати панель, який був відмічений в каталозі та на його початку, як панель Наукового Товариства ім. Шевченка. Велику допомогу в його організуванні дав Український Науковий Інститут Гарвардського Університету, зокрема професори О. Прицак, Ф. Сисин і Л. Гайда. Його темою було „Гістичні чинники християнства в Київській Русі: методологічні проблеми у складенні релігійної історії України“.

Другий відомий професор П. Голлінгсворт про „Візантію й розвиток релігійної культури Київської Русі“, Б. Боцюрків про „Українські церкви ХХ сторіччя“ та Ф. Сисин про „Формування модерної української релігійної культури в ХІХ столітті“. Дискусійним панелем був проф. Д. Островський, а керівником панелі був проф. Прицак.

Другий український панель відносився до „Важкої української культури в контексті: від „Слова о полку Ігореві“ до „Смоларської Панелі“ провадив в заступстві проф. Г. Ланга з Гарварду, проф. Ю. Грабович, керівник катедри української літератури ім. Д. Чижевського в Гарвардському університеті, а його учасниками були проф. О. Прицак, Г. Голдблатт з Оттави й Д. Фрік з Каліфорнії.

(Закінчення на стор. 3)

У Нью Бранзвіку відбудеться презентація перших томів Гарвардського Проекту

Нью Бранзвік, Н. Дж. (ФКУ). — Місцевий Комітет Тисячоліття Хрищення Русинів України — Гарвардський Проект повідомляє, що в неділю, 29-го листопада ц. р., о год. 12:30 по полудні, в парафіяльній залі української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці, при 80 Лівінгстон авеню відбудеться презентація перших томів Гарвардського Проекту, які недавно вийшли з друку у серії „Гарвардської бібліотеки давньої української літератури“.

Повні інформації про ці

та майбутні видання подасть Андрей Гарасимяк, градуват Гарвардського університету, співпрацівник Фонду Катедри Українознавства (ФКУ). Роман Процик заступник голови ФКУ, вортиме про сприйняття праць українського Гарварду в науковому світі та про розвиток подій, що пов'язані з цим проектом.

Прегленти будуть радо відповідати на запити. Можна буде оглянути й інші видання Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Відбудеться збірна мистецька виставка

Філадельфія. — Тут у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру, при 700 Сіард роад, відбудеться заходами галерії „Дора“ збірна мистецька виставка з нагоди 1000-річчя Хрищення України.

У цій виставці, беруть участь, визначні українські мистці ЗСА, Канади й Європи, а саме: П. Андрусів (посмертно), Г. Армстронг, Р. Армстронг, В. Бачинський, Б. Боженський, Р. Василенко, Т. Вірста, М. Головинська, Ю. Гура, С. Гуруляк, О. Дядиченко, М. Зубар, С. Капущинко, Ю. Козак, С. Лада, Т. Левницький, З. Лісовська, А. Мадай, Л. Мазяр, Л. Нижанківська, В. Палійчук, О. С. Кіндзерявий

Пастухів, А. Оленська-Петришин, С. Рижок, Ю. Соловей, М. Стафінка, І. Шумилевич.

Відкриття цієї унікальної виставки заплановане на п'ятницю, 4-го грудня ц. р., о год. 8-й вечора, а вступне слово до неї буде мати проф. д-р Мирослав Лабунька.

Виставка буде відкрита лише три дні, крім п'ятниці 4-го грудня, ще в суботу, 5-го і неділю, 6-го грудня, від год. 11-ої ранку до 6-ої вечора.

Свою участь у відкритті виставки взяло 12 мистців, твори яких будуть показані. Організатори вітають їх спільною вечерею.

Фракції УРДП стремлять до поєднання

Дітройт (ПС УРДП). — Тут в суботу, неділю, 14-го і 15-го листопада ц. р. відбулися наради та відзначення 80-ї річниці з дня народження поета, письменника, малайра, журналіста, публіциста та політичного діяча Івана П. Багрянного. В нарадах та святкуваннях взяли участь провідні діячі УРДП та Президент УНР в екзилі Микола Лівинський.

В справі поєднання в УРДП видано такий комунікат: „14-го листопада 1987 року в місті Дітройт, ЗСА, відбулася зустріч голів двох частин Української Револьюційно-Демократичної Партії (УРДП) проф. Михайла Воскобійника і Олександра Мельниченка. Метою зустрічі було обговорення можливості ліквідації двоєдності в УРДП, який став 18 років тому. В наслідок обміну думок було погоджено створити координаційний комітет з обох частин УРДП для продовження дальших заходів в справі поєднання в УРДП“.

На бекнеті з обідом і мистецькою частиною, в якій виступили Р. Василенко з літературним читанням, декламаціями Андрій Смик та Віра Гаркуша та співаки ім. Тараса Шевченка, які виконали пісні до слів І. Багрянного, були: Михайло Воскобійник, голова УРДП, Олександр Мельниченко, голова УРДП та редактор військово-політичного журналу „Штурм“, який видає Леоніда Симова Петлюри,

Олексій Коновал, генеральний секретар УРДП, д-р Анастасія Лисий, голова видавничої спілки „Українські Вісті“, Фундації ім. Івана Багрянного і голова Комітету 1000-ліття Хрищення України при консисторії Української Православної Церкви, Михайло Смик, редактор газети „Українські Вісті“, Федір Федоренко, голова Військово-Політичної Ради, члени ЦК УРДП Петро Майсюра, Іван Карнаух, Микола Мороз, Юрій Іхтіяров, Григорій Мороз, Василь Пономаренко та багато інших активних в діяльності партії, яку очолював впродовж свого життя І. Багрянний.

Президент УНР М. Лівинський на святі поділився з присутніми своїми думками сподобався про І. Багрянного, як особу та політичного діяча, з яким він довший час співпрацював в Державному Центрі УНР. Він висловив радість, що між роз'єднаними частинами УРДП ведуться розмови про поєднання і що вони спільно будуть діяти на терені ДЦ УНР починаючи від 10-ї сесії, що відбувається в скорому часі. Про І. Багрянного та його діяльність як письменника, політичного лідера, який на багато років передбачував, що кадрові українського народу перебувають в Україні, навіть в ряді комсомолу та комуністичної партії, говорили голови обох частин УРДП, М. Воскобійник та О. Мельниченко.

СССР прийме велику кількість Біблій

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як інформувати щоденний „Кришчє Саєнс Монітор“ з четверга 19-го листопада ц. р., уряд ССРС дозволив на доставу 100,000 примірників Біблій на свою територію. З цих 100,000 примірників 98,000 є російською мовою, а лише 2,000 українською.

Біблії мають доставити чотирьома посилками до Москви, з яких перша відійде із ЗСА в січні, а остання у квітні 1988 року. В Москві їх прийматимуть в бюро Об'єднання євангелістів та баптистів. Об'єднання отримало дозвіл від уряду ССРС спроводити Біблії саме з початком 1988 року коли відзначатимуть 1000-річчя Хрищення, хоча переговори в цій справі з офіцій-

ними радянськими чинниками тривали довгий час.

Пастор Алексій Бичков, що є секретарем об'єднання, заявив, що він і його товариші є „невимовно щасливі“, що дістали дозвіл на привезення Біблій, як також щиро дякують Об'єднанню біблійним товариствам за такий дар. Це об'єднання є міжнародним, але його організувало Американське біблійне товариство ще перше 41 роками і за цей час виконало велику працю коли йдеться про постачання Біблій до сателітських країн. Товариство доставило до Польщі відповідну кількість паперу на видрукування 50,000 копій Нового Завіту в польській мові з кольоровими картинками із Святої Землі.

Друкується найновіший випуск „Українського Вісника“

Ньюарк, Н. Дж. — Видання „Сучасність“ повідомляє, що недавно почалася праця над складом тексту-передруку сьомого найновішого випуску „Українського Вісника“, що поширюється самвидавством в Україні. Матеріали в публікації, які нараховують понад 100 сторінок машинно писаних, зібрані її головним редактором Вячеславом Чорноволем.

Як відомо перших шість чисел „Українського Вісника“ з'явилися в самвидаві в 1970-72 роках і це, між іншим, стало причиною широкішого погрому діячів української культури, яких влада кинула на довгі роки в тюрми й концетраційні табори та на заслання. Оригінал нової самвидавної публікації має такий текст на титульній сторінці: „Український вісник (Громадський літературно-художній та суспільно-політичний журнал). Випуск 7-ий, Серпень 1987 року. Пам'яті Василя Стуса, Київ-Львів“. Журнал починаються з кількох статей та „Від редколегії“ та „Від редакції (заключні зауваги)“ та містить матеріали в чотирьох рубриках: „Література і мистецтво“, „Публіцистика“, „Хроніка зиску

і опору“, „Документи історії“. Авторами вміщених статей — В. Чорновіл, Михайло Горинь, Михайло Осадчий, Володимир Сосюра, Іван Гель, Василь Стус, Павло Скачок.

Редактор найновішого числа „Українського Вісника“ — відомий журналіст, довголітній в'язень у минулому, член Української Гельсінкської Групи. У вміщеному в журналі його „Відкритому листі М. С. Горбачову“ Чорновіл ставить, між іншим, такі конкретні вимоги в зв'язку із розголошеною політикою „гласності“ перебуваючи: а) скликати надзвичайне засідання Пленуму КПСС для обговорення національної платформи; б) кинути більше світла-глас

(Закінчення на стор. 3)

ДОПОВІДЬ ПРО ЧЕРНЕЦТВО

Нью Йорк. — Тут у власних приміщеннях, при 63 Четверта авеню, Наукове Товариство ім. Шевченка влаштує в суботу, 28-го листопада ц. р., о год. 3-й по полудні доповідь п. н. „Роля чернецтва на Сході і на землях Русин-України“, що її виголосить о. Юліан Катрій, ЧСВВ.

М. Горбачов заспокоює москвичів

Москва. — Виступаючи у п'ятницю, 20-го листопада, перед московським партійним активом, генеральний секретар ЦК КПСС Михайло Горбачов заявив про необхідність розширення і зміцнення ролі партії у проведенні перебудови.

На думку московського кореспондента газети „Нью Йорк Таймс“ Філіпа Тавбена, М. Горбачов всіма способами намагався розвіяти побоювання москвичів, які сприйняли звільнення Бориса Єльцина як уступку „консервативним силам“ і симптом сповільнення процесу демократизації. „Управляти по-старому більш не можна, — сказав Горбачов. — Колишні методи приведуть лише до створення нервового оточення в політичній та ідеологічній сферах“.

Ф. Тавбен зауважує, що звільнення Єльцина викликало різке незадоволення значної частини мешканців російської столиці, яким подобався нестандартний стиль керівництва колишнього першого секретаря міського комітету.

За неспізнаними даними, на багатьох московських підприємствах розпов-

сюджуються петиції в підтримку Єльцина. Найбільші маніфестації відбулися в Московському університеті і педагогічному інституті ім. Леніна. Тавбен підкреслює у зв'язку з цим, що Московський університет закінчив сам Горбачов.

Як уже інформовано, у вівторок, 17-го листопада, студенти Московського університету зустрілися з кількома невідомими партійними працівниками і вимагали опублікувати повний текст виступу Єльцина на пленумі ЦК, що відбувся 21-го жовтня. У п'ятницю кілька сот студентів знову зібралися на збори, очікуючи представників властей, які обіцяли відповісти на їх запитання. На цей раз ніхто з начальства не прибув, а представники студентської адміністрації запропонували студентам розійтися.

Незасвідкований інформант Тавбена повідомив, що в гуртожитках Московського університету введено більш строги правила безпеки. Особи, які не мають ніякого відношення до Московського університету, перевіряють студентські квитки в тих, що заходять до будинку.

„Правда“ систематично вмешується до внутрішніх справ ЗСА

Москва. — Газета „Правда“, орган Центрального Комітету КПСС, надрукувала у числі з 14-го листопада ц. р. замітку двох своїх кореспондентів, В. Гана і В. Окулова, до теми: повинен чи не повинен був президент Роналд Реген приймати у Білому Домі представників афганських борців за свободу, яку очолював голова Ісламського союзу муджагедінів Юнус Галіс.

Конкретний зміст переговорів афганського представництва з Президентом З'єднаних Штатів Америки був повністю засекречений, — пишуть згадані кореспонденти. Але зі змісту американської преси й інших засобів масової інформації можна було довідатися, що говорилося в першу чергу про координацію військово-політичних дій теперішньої адміністрації ЗСА і муджагедінів.

„Правда“ пише, що Р. Реген, виступаючи після зустрічі з муджагедінами, ні словом не згадав про можливість такого компромісу. Замість того він (Р. Реген) відкинув всі ініціативи Кабулю кажучи, що вони несприятливі для партизанів. Як відомо, було цілком інакше: президент Р. Реген пропонував спочатку вивести

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ ССРС Едуард А. Шеварднадзе прийняв посла А. З'єднаних Штатів Америки в Москві Джека Метлака і обговорював з ним справу поїздки до Вашингтону генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова і російської делегації 7-го грудня цього року. Розмова велася в дружній атмосфері, каже російське агентство ТАСС, яке, однак, не пояснює подробиць розмови. Також посол Горбачов відмовився від всяких коментарів на цю тему.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ СЕНАТОРИ і конгресмени продовжують вести кампанію проти виступу радянського керівника Михайла Горбачова на спільній сесії Конгресу під час його перебування в ЗСА від 7-го до 9-го грудня цього року. Сенатор Джеймс Гелмс з Північної Кароліни заявив, що виступ Горбачова в Конгресі ЗСА не може бути корисним для Америки, а його контрверсійні заяви можуть тільки спричинити розпалення непотрібного антагонізму серед спільноти перед президентськими виборами в цій країні. Конгресмен з Джорджії Нют Гінгріс підкреслює, що М. Горбачов є диктатором радянської імперії, яка втримує свої окупційні війська в Афганістані, і допомагає зброєю комуністам в Анголі, Етіопії, Нікарагуа, окупує Східну Європу, схвалює ізоляцію Сходу від Заходу доказом чого є берлінський мур ганьби. „Ми не можемо допустити до того, щоб 100-та сесія Конгресу увійшла в історію, як сесія, на якій були порушені усі демократичні традиції, бо на ній буде виступати людина, шлюю якої є поведінка вільної країни світу“, — пише сенатор з Нью Гемпшир Гордон Гомфрі.

ЗАХІДНІ ПРЕСОВІ агентства і акредитовані в ССРС кореспонденти інформують, що також велика частина студентів московських університетів виступили в обороні Бориса Єльцина, звільненого недавно з посту першого секретаря міського комітету компартії. Кілька сотень студентів Московського державного університету зібралися на кампусі і висловили своє заурядування звільненням Б. Єльцина, якого вони вважали добрим господарем, прихильником перебудови і політики „гласності“ і вірним комуністом. Кореспонденти підкреслюють, що такі студентські зібрання, а радше протести в користь одного звільненого члена Політбюро, рідкі явище в історії університетів. Інша група студентів збирала підписи серед своїх колег під петицією в обороні Єльцина. Кореспонденти не могли довідатися чи студенти, яких на кампусі є понад 28,000 радо підписували, чи не бажали класти своїх прізвищ на офіційному документі.

В ЖЕНЕВІ РОЗПОЧАЛИСЬ РОЗМОВИ ДЖ. ШУЛЦА З Е. ШЕВАРДНАДЗЕ

Женева, Швейцарія. — У понеділок, 23-го листопада ц. р., тут розпочалися правдоподібно кінцеві розмови перед остаточним прийняттям тексту договору про редукцію нуклеарної стратегічної зброї, зокрема відтягнення і знищення ракет середнього і близького zasiгу з атомовими головками з Європи і частинно з Азії. Поінформовані особи і політичні спостерігачі кажуть, що розмови відбуваються на вищому рівні і в них беруть участь, крім державного секретаря З'єднаних Штатів Америки Джорджа Шульца і міністра закордонних справ ССРС Едуарда А. Шеварднадзе, спеціалісти від роззброєння справ, які у випадку потреби можуть самі і скоро рішати про багато справ, які нормальні роз'являлися на вищому рівні у столицях заангажованих держав.

Розмовляючи з кореспондентами зараз такі після приїзду до Женеви Дж. Шульц висловив оптимістичні сподівання, що йому вдасться під час розмови з Е. Шеварднадзе розв'язати головну проблему перевірки і що

маршал Сергій Ф. Ахромєєв, шеф генерального штабу армії, який грав головну роль у переговорах між генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим і президентом ЗСА Роналдом Регеном у Рейк'явіку в жовтні 1986 року. Крім того серед радянських делегатів є багато осіб з міністерства закордонних справ, членів Центрального Комітету КПСС, що свідчить про те, що радянська делегація є також приготівана на деякі власні рішення у Женеві за винятком принципів справ, якщо б такі виникли, які потребували м'якше апробати генерального секретаря ЦК КПСС.

Обидва високі представники великодержав заявили на левоніях в Женеві, що вони напевно узгодять на деякі різниці в поглядях на деякі справи і приймуть, вигладивши також мовні різниці, 150 сторінковий документ, що його у Вашингтоні мають підписати під час третьої зустрічі на вершинах М. Горбачов і Р. Реген від 7-го до 9-го грудня.

Якщо б, однак, росіяни не надали своєму і не бажали поступитися у такій принциповій справі, як належна перевірка п'янтящих ракет по обидвох сторонах, то президент Р. Реген є приготіваний стриматися з підписом цього документу, поки він, на думку американських відповідальних чинників, не буде сформульований згідно з інтересами США-решти світового співтовариства.

Секретаря ЗСА впевнився, що до Женеви разом з радянським міністром закордонних справ прибув також

В АМЕРИЦІ

ДОСЛІДНИКИ в країновому інституті здоров'я заявили, що суміші амінокислот викликає в лабораторійних дослідах надійні лікувальні можливості на онку туюмос. Звітвання про ці дослідження з'явилися в журналі „Сайєнс“ з п'ятниці 20-го листопада ц. р.

З БОСТОНУ РЕЧНИКИ лікарні „Бріген“ заявили, що колишній спікер Палати Репрезентантів Тім О'Нілл почувався добре після операції пістряка правій кишці. Лікарі ще не мають точних вислідів чи пістряк поширився на інші частини внутрішніх систем.

КОМІСІЯ ПЕРЕВІРКИ безпеки для покупців виробів закликає всіх, що купують іграшки для дітей, щоб завжди мали на увазі безпеку дитини. Їхні заклики тепер частіші та голосніші бо приходить святочний сезон коли закупають іграшок кількакратно збільшується, а з тим і небезпека для дитини. Голова цієї комісії Теренс Скенлон заявив, що 35 дітей померло у випадках, спричинених іграшками в минулому році, а біля 100,000 дітей було пошкоджено на стільки, що була потрібна лікарська допомога.

ДИРЕКТОР КОМІСІЇ соціального забезпечення Доркас Гарді заявив, що перше цього року уряд вимагає від батьків числа соціального забезпечення дітей понад п'ять років, яких вони вписують на своїх податкових формах як утриманців. Це зарядження видано для того, щоб вилучити тих, які обхожували Уряд податками неіснуючих утриманців, або для тих розведених батьків, які обидвоє подають дітей як своїх утриманців.

КОМІСІЯ ОСВІТИ і РОБІТНИЦТВА Палати Репрезентантів запропонувала законопроект, щоб великі фірми давали нагоду своїм працівникам на безплатні відпустки для родинних потреб. Подібний проєкт вже був раз одобрений цією комісією в часі урядування попереднього Конгресу, але не дістав відповідної підтримки і навіть не дійшов на форум Конгресу. Хоча цей проєкт має підтримку профспілок, жіночих груп, медичної асоціації, оборонців прав дітей та церковних організацій, опозиція, що нею є Торговельна палата ЗСА та кілька комерційних союзів, мають куди сильніший вплив.

ОПІТ В НЬО ГЕМПШИР викazuje, що заступник президента Джордж Буш є перовим кандидатом перед сенатором Бобом Долом на президентську номінацію від Республіканської партії.

ІЗ УРЯДОВОГО ЗВІТУ виявляється, що будова житлових будинків впала до найнижчого рівня за останні чотири роки. Економісти приписують цей упадок зростові відсотків на гіпотечних позичках, які зростали аж до упадку біржі. Відтоді відсотки знижуються, але й надалі є настільки високі, що відсуває раптовий зріст розбудови аж доперших виснажених місяців наступного року. Будівництво домів і апартаментів у жовтні знизилось на 8.2 відсотка, як це було у вересні, а це найбільш гострий одномісячний спад за останні три роки.

КОНГРЕСОВИЙ ЗВІТ Ірано-контра афери, що його опублікувало останніми днями, заявляє і твердить, що „заключна відповідальність за всіма зловживаннями, тяжкими таки на плечах президента Роналда Регена. Це ноще опубліковане звідомлення шкоди Президенту не згоді, бо все згоді було здійснено в перших двох тяжких цієї афери. Тепер громадськість навіть слухати про це не хоче, не то що читати звіт

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Партійний звіт двопартійного Конгресу

Після 10-місячного слідства, що його вела спеціальна 25-членна Комісія Конгресу, розглядаючи всі подробиці так званого „Іранського скандалу“ зі засекреченим продажем зброї Іранові, ця Комісія проголосила в минулому тижні звіт про результати своїх досліджень. (До речі, це звіт про результати окремої комісії, що її можна купити за 29 доларів від примірника). Хоч Конгрес складається з двох головних американських партій і ця Комісія була двопартійна, проте саме звіт про результати досліджень тільки демократичні члени Комісії і воно носить виразну печать однопартійного документу. Цей документ відзначає характер 10-місячного переслідування десятків свідків, яке насправді було сумним видовищем із вістрам, зверненням проти президента Регена. Демократичній більшості Комісії і її лідерам, „правним радникам“ не йшлося про виявлення істини справи — виявлення подробиць запутаної афери, — а йшлося про добуття від переслідуваних діячів (між якими були й навіть поставлені члени державної верхівки) певного сумнівного й підозрілого матеріалу, щоб скомпрометувати Президента. Справа крутилася головню про передачу отриманих із засекреченого продажу зброї Іранові, грошей протикомуністичним партизанам в Нікарагуа, так званим „контрас“. Конгрес з його демократичною більшістю прийняв був „закон Долена“, який забороняв Урядові давати протикомуністичним партизанам в Нікарагуа будь-які державні гроші без окремого дозволу від Конгресу. Колишній радник Президента у справах крайової безпеки віце-адмірал Джон Пойндекстер, його заступник підполковник Олівер Норт і емеритований генерал Річард Сікмор, признали, що вони свідомо засекретили продаж одного транспорту зброї Іранові, щоб з отриманих за продажу 16-ти і півмільйона доларів, задекларованих у швейцарському банку, велику суму передати „контрас“. Комісія Конгресу в своєму звіті таврує це як зламання закону, хоч і признає, що немає доказів на те, що президент Реген знав про це потягнення трьох осіб, названих вище. Сам Реген категорично заявив, що він цього не знав. Проте Комісія закидає Регенові, що він „мусів“ був знати, що чинять підлеглі йому члени Крайової Ради Безпеки.

Цілий цей грубий звіт виразно звернений проти Регена. Тому шість республіканських конгресменів і два республіканські сенатори не підписали звіту, а натомість проголосили окрему заяву, в якій закидають демократам односторонність і гістерію.

Це 10-місячне слідство у справі іранського скандалу живо нагадує процес проти Івана Дем'янюка в Єрусалимі. І тут і там слідчі були згори односторонні й ворожі. В Єрусалимі ворожі Іванові Дем'янюкові як українцеві; у Вашингтоні — ворожі президентові Регенові як консервативному республіканцеві.

І тут і там на залі з'являлася атмосфера арганції. В Єрусалимі проявляв і далі й проявляє прокуратор і члени трибуналу. А на Конгресовій Комісії теж арганція сенаторів із Гаваїв Деніель Іоніні ні разу не ставався приборкати.

Цілий 690-сторінковий документ — це передвборна кампанія Демократичної партії. Такого звіту напевне не було б, коли б це був час першої каденції Рональда Регена і коли б за кілька місяців не розпочиналися вже передвибори. А тому, що Демократична партія не має ніодного поважного, відомого і повноварітного президентського кандидата, бо навіть сама американська „мідія“ охрестила їх як „карликів“, то тим більше треба компрометувати республіканців, які мають таких поважних кандидатів, як віцепрезидент Джордж Буш, сенатор Роберт Дол і генерал Александер Гейт.

Негарна ця партійницька тактика, негарна і недоцільна, бо загаль громадян давно перестав цікавитися цим „Іранським скандалом“ і давно прийшов до переконання, що Конгрес марнує час, гроші й енергію на партійну боротьбу. Тому правильно є поведінка самого Президента. Тому Реген слухав злегка зверхньо це грубе звіт про результати і не хоче про нього говорити з журналістами; між іншим, це звіт про результати надзвичайно делікатно і наче мимоходом згадує ролі Ізраїля в тій афері, а це якраз Ізраїль був приятелем, союзником і доставцем зброї Іранові, бо Іран є ворогом арабського світу. Проте не всі жиди однозгодні щодо Ірану: Генрі Кіссінджер, наприклад, заявив у телевізійному інтерв'ю, що зроблено помилку і неправильно оцінено ситуацію в іранській справі і не було тут „ніякого злочину, ніякого зламання закону“.

Духові оазису в ХХ сторіччя не існують. Існувати не можуть. Вплив культурних течій — непереможний. А культурне обличчя має вирішальний вплив на політичну долю народу. Зайняті дрібними справами, ми не приділяємо ваги питанням характеру нашої духовності, її напрямкам, куди нас ця духовність веде. Чужою важливою гніт духовності російського Сходу, але ми з тим до деякої міри жили і не здаємо собі справи з ваги загрози. Російський Схід переїдає душу народу до її найглибших глибин, а ми прикидаємося, що це — нестерпима загроза, мовляв, перетриваємо, як перетривали не раз у історії. Хоч визнаємо концепції Захід — Схід, свідомі, що несе Схід, уже ж, розкладаючи безрадні руки, нишом шепечемо, а ми такі Схід!

Політично на довіги часи — так! Москва вісала Україну надбав! Навіть поляки признають, що політично вони — частина Сходу (Варшавського Пакту) і з нього не скоро їм вирватися. Дондавна поляки вважали себе культурно і духовно народом Заходу. Та Захід зрадив їх у Ялті. І нині вони шукають інших ідейних концепцій. Значна частка говорить про духову спільноту укрїнців Росією народів Середньої Європи. Про своєрідний оборонний блок народів, головню тих, які колись були частиною імперії Габсбургів, які мають отже деяке спільне минуле.

Наші старання гідно відзначити та вшанувати жертви Великого голоду в Україні і пригадати вільному світові цей жорстокий злочин Москви супроти українського народу започаткували ми далеко перед 50-ю річницею голоду. Український Народний Союз, член УАКРАди, видав спеціальне число „Українського тижневика“ із матеріалами виключно про цей злочин Москви і розіслав його сенаторам та конгресменам Америки. 22,000 примірників цього видання „Українського тижневика“ розповсюджено по Америці. Канаді та країнах вільного світу.

Опісля Український Народний Союз видав англійську брошуру про Великий голод в Україні і знову вислав всім сенаторам і конгресменам Америки з відповідними листами.

Разом з організацією Американців в Обороні Людяських Прав в Україні поклали ми послену акцію цими виданнями та листами, що й принесло великий успіх — створення Конгресової комісії для дослідження Великого голоду в Україні, на працю якої американський Уряд призначив 400,000 дол. Тоді ми вислали подяки всім законодавцям, які підтримали ці наші старання, а для сенатора Бредлі з Нью-Джерсі, який виборов цей закон і для конгресмена Флоріа, який був промовою у Палаті Репрезентантів у цій же важливій для нас справі, ми влаштували окремі прийняття в приміщеннях Головної Канцелярії УНСоюзу.

Володимир Жила

ПРАЦЯ ЦІННА ЗМІСТОМ І ФОРМОЮ ВИКЛАДУ

„Український Православний Календар на 1987 рік“, річник 38, видання Української Православної Церкви в С.А. С. Бавнд Брук, Нью-Джерсі, 1987, ст. 206.

Видання, в яких розглядаються важливі питання з релігійної і церковної галузей, з історії, літератури, — дуже потрібні рід. До таких публікацій, без сумніву, належить „Український Православний Календар на 1987 рік“. Видання назвали своє видання календарем-альманахом, бо він „належить до серії видань, призначених для відзначення 1000-ліття проголошення Великим князем Київським Св. Володимиром християнства державним віровизнанням Русь-України“.

Книга складається з календарної частини, адресаря Української Православної Церкви, рисунків церков і монастирів „Києве мій“, літературної частини та оглошень. Зміст видання викликає приємне враження своєю практичною спрямованістю та актуальністю підібраних тем. В основу календаря покладено праці, що торкаються проблематики Тисячоліття Християнства в Україні. Календарна частина видання опрацьована ґрунтовно. Вона поєднує в собі такі позитивні якості, як широке знання православних святих і свят шілоного року, постійне прагнення стояти на рівні сьогоденних здобутків календарної науки та популярності викладу, розростаючого на широкі кола читачів. У цій частині можна також розшукати цікаві довідки, наприклад, „Чому нема другої пісні в каноні, тільки після 1-ої одразу 3-тя?“ Митрополита В. Липківського, „Особливості в богослужінні Католицької Церкви“ М. Малюцького, „Про волю одного ювілейного“ Л. Л. „Що таке національне почуття?“ В. Купчинського тощо.

Особливу увагу привертають в книзі рисунки церков і

Микола Бараболяк

ЗА СПІЛЬНИЙ ПРОТИНАСТУП НА КУЛЬТУРНОМУ ФРОНТІ

нуле, спільну ідею самовизначення народів. Відслід деяка нині близькість між Польською, Чехо-Словацькою і Мадярською.

Розвиток ідеї концепту Середньої Європи, як наразі культурного феномену, а у майбутньому може й політичного, патронують польська паризька „Культура“. Цю ідею виніс на світло денне минулого року лауреат Нобелів Чеслав Мілош, про що я згадував своєчасно на сторінках „Свободи“ (27-го червня 1986 р.), натякуючи на участь України у цій наразі дуо-культурній спільноті народів. У вересневому, 1987, числі „Культури“ знову відновлено це питання. Автор Анджей Красінський, посилаючись на твори двох подвійників ідеї культурної спільноти народів Середньої Європи, чеха Мілана Кундери і мадяра Георгія Конрада, а зокрема на книжку останнього п. н. „Antipolitics“, знову підніс тему ваги співпраці народів Середньої Європи як шлях до визволення. Автор налічує, що сила народів середньої Європи досягає 130 мільйонів осіб, отже їх не менше як росіяні у російській імперії. Ядром спільноти народів Середньої Європи Красінський називає поляків, чехів (словаків) і мадярів, які нині виразно ставлять опір російській культурній супрематії, але вважає, що місце в ній теж балтійським народам, народам Югославії і теж „Західній Україні“. Не включає німців, хоч концепт „Міттельєвропа“ пішов від них.

Як подає це ж число „Культури“, діють вже організації, які видавничими сприяють ідеї Середньої Європи. Про це мова в цьому ж числі в інтерв'ю з головою Європейського видавничого фонду Ральфом Дарендорфом (який між іншим, сказав, що цей фонд останньо прийняв деякі кошти на українські видання).

Поляки, чехи, мадяри видимо затривожені самим навіть існуванням у сфері культурних впливів Росії у зв'язку з їх участю в політичній і мілітарній системі Варшавського пакту, хоч їхніх дітей не примушують вивчати в школах російську мову, як в Україні, почавши від дитячого садка. Ніхто не сподівається, що СССР в часі до перебудови розлетиться чи зрештешу з статусу світової імперії. Російська колоніальна система через політичну імпотентність Заходу всаджена на довгі роки. Так калькулюють

мислячі люди сателітських країн, не готуючись до якоїсь збройної розправи зі Східним Союзом, хоч мають свої армії, а придумують, як би то протиставити так гіршому для народів Сходу російському культурному імперіалізму. Намагаються монтувати культурний, духовий блок народів підкорених СССР. Автор статті в „Культурі“, аналізуючи потенційне членство у тому блоці, — згадує про можливу участь „західних українців“. Ми свідомі того, що ми духово розділені між Заходом і Сходом на „західняків“ і „східняків“. Цей поділ — це дійсність. Мало того: побуваючи на відвідинах у Львові, я заважав, що навіть мої своїми і давніми приятелі — стали вже духово „східняками“. Така сила цієї осмозу духової російщини! Вирішальну роль на формування нашої „східної“ духовності в Україні мала без сумніву панівна там від трьох сторіч казенна Православна Церква. Зрозуміло: це було єдине духовне джерело для духово неосвіженої селянської маси. Ця Церква масна жаль і нині великий вплив на формування духовності нашого народу. Читає книжку о. Михайла Гаврилова п. н. „Кожна людина — це історія“. Цю книжку написав безпретенсійний сільський підпільний священик.

(Закінчення на стор. 4)

мада, як і знає про те, що УНСоюз видав, на спілку з Гарвардом, великим коштом для УНСоюзу книжку проф. Конквеста про голод в Україні, яка здобула великий розголос в світі про злочин Москви супроти України та принесла користь українській справі.

В додатку до всіх тут висловлених акцій прийшла тепер же нагла справа збірки додаткових фондів для закінчення праці Конгресової комісії Великого голоду в Україні, бо призначені для неї фонди 400,000 дол. вичерпуються, а треба когось видати — опублікувати невеликим коштом української громадськості праці цієї комісії та її твердження, хто був причинником голоду та яку ціль мала перед собою Москва, приготувавши цей злочинний акт — штучний голод в Україні.

Беручи до уваги всі ці акції нашої патріотичної громади та великі потреби не тільки праці, але і гроша для успішного їх закінчення, УАКРада вирішила сказати правду нашої громаді, займаючи таке становище до справи міжнародної Слідчої комісії. Ще раз повторюємо: змінені плани створення цієї комісії, а не трибуналу, та малі вигляди на успіх цієї акції поруч із збільшеними коштами її, стали причиною того, що УАКРада відклала свою підтримку цього проєкту й закликала нашу громаду посприяти праці і фінансову підтримку вже згаданим вище, — раніше започаткованій і значно важливішій проєктам та акціям.

Володимир Барагура

Вибагливе настінне видання

У ранішому своєму огляді пожавлення видань із релігійною тематикою („Календар Української Дитини на 1988 рік“, „Світло Світу й Сіль Землі“, „Свобода“ 24.10 ц.р.) я звернув увагу громадянства на такі видання, які безпосередньо не стосуються вікопомної історичної релігійно-церковної й національно-політично-державницької події, якою було Хрищення Русь-України, проте пов'язані з нею, бо надхненні її духом і величчю.

До таких появ треба зарахувати й імпазонтно по вибагливо виданий Фондом Українського Вільного Університету „Історичний Календар Тисячоліття Хрищення України“ за використанням великоформатних картин покійного мистця Петра Андрюсева. Ця серія вивершена останньою передсмертною багатофігурною композицією епохальної події української історії — хрищення Киян у дніпрових водах.

Ця картина прикрашає блакитну з золотими написами обкладинку ювілейного календаря. У трьохвидному календарі — громадського, григоріанського і юліанського стилів — вміщено дванадцять повнокольорових великоформатних полотен із героїчних періодів нашої історії — Княжої Русі й козацької Держави. Кожний календарний місяць починається картинкою.

Ці картини можна укласти в такі групи: фольклорно-мітологічну („Велес — божок тварин“, „Фаетон“, баталістичну („Бій Гіора з половцями“, „Конотопський бій“, „Бій під Корсунем“), внутрішньо-політич-

ну („З'їзд князів“), дипломатичну („Французькі послы в князя Ярослава Мудрого) політично-мілітарну („Зустріч Мазепи з Гордієнком“), історично-родино-побутову („Сватання Анни Ярославни“), яка зазублюється з дипломатичною групою, економічно-торгівельною („Княжа пристань у Києві“).

На внутрішній сторінці обкладинки вміщено два портрети мистця і короткі життєписні скічі про нього українською й англійською мовами. Мистецьке оформлення календаря — Люба Мазар. Хоч календар подуманий як „шкільний виховний матеріал“, то на ділі він має характер пам'яткового настінного видання, яке можна зберігати як цінну прикрасу кожної української хати, з уваги на галерею історичних картин із різних ділянок життя нашої батьківщини, коли вона мала власну державу.

Щоб з'ясувати собі велетенську працю, яку П. Андрюс вклав у виконання цих картин, варто читачеві познайомитися з його статтею „Чому в нас нема історичного малярства?“, в якій він обговорює майже несподівані труднощі, які стоять перед українським історичним малярем. Зацікавлених відсилаю до збірки мистецтвознавчих праць П. Андрюсева п. н. „Мистецтво — найцінніша зброя“, видання НТШ 1987.

Формат календаря 22 x 18, — ціна 15.00 дол. плюс 2.00 дол. поштової оплати. Замовляти в книгарні „Свободи“ або: Bohdan Kulchukskyj P. O. Box 40, Riverton, N. J. 08077; Natalia Andrusiv 123 Merritts Pond Rd., Riverhead, N. Y. 11901.

БІЛА ПАМ'ЯТНИКА РІВНОАПСТОЛЬНОЇ

Ще Русь у темряві поганства,
Але у сяві дивних мрій
Ти бачиш, як з хрестом з'явився
На горах Київських святий Андрій.

І бачиш ще: Твій внук на троні,
— Всміхнись, суворі і ясна, —
З хрестом, з тризубом, у короні,
Він — рівноапостольний Христос.

Твій зір на схід, де на горі Твої паляти,
Ще вчора Ти пива Дніпром, —
Так радісно свій край хочати,
Так радісно зустрінутись з Христом!

Ось промигнуло тисячоліття,
Як помах крил, як поклик рук,
І в ранце чуже поліття
Тобі, як Київ, — наші Бавнд Брук.

O.I.K.

манастирів у розділі „Києве мій“. Ці пам'ятки большевики в основному зруйнували, позбавивши український народ культурної спадщини минулого. Це яскраві приклади руйнівної природи й специфіки марксизму-ленізму. Незрозуміло, чому не подано, хто є автором цих рисунків та де вони досі друкувалися.

Літературна частина починається „Архипастирським посланням“ Митрополита Мстислава й епископату. Послання читається з інтересом, бо в ньому зібрано, адало систематизовано й викладено в добрій формі українські завдання в обличчя недалекого річниць Тисячоліття Християнства України. Зображено тут і загальні риси історично-релігійної дійсності, яку тут же заперечено категоричною заявою: „Ми відкидаємо претенсії Москви та її Церкви до великого Тисячоліття. Ми відкидаємо її претенсії до нашої історії, до наших церковних, релігійних, культурних і наукових надбань. Ми засуджуємо ганебну роллю Російської Православної Церкви в служінні колись царям, а тепер — комуністичним вождям. Ми засуджуємо її довготривале поневолення Української Православної Церкви в усі періоди історії, а особливо наругу над мільйонами православних українців у наші дні“ (стор. 104). Стаття „Хрищення Русі при Св. Князі Володимирі Великому“ і заснування Української Церкви“ Івана Власовського, відомого історика й автора „Нарису історії Української Православної Церкви“ (в чотирьох томах), збирає в одне ціле розрізнені відомості про хрищення Русі. Праця такого характеру й такої сумлінності дуже на часі. Вона є серйозним внеском у справу вивчення актуальної проблеми. Наприкінці статті автор подає періодизацію історії Української Церкви, яку він ділить на п'ять діб. Стаття Олександра Воронина „Християнство і народ — перші 100 років після хрищення України-Русі“ — цікава своїм задумом. Проте, походячи дуже загальний нарис подій, поступається своєю значимістю та обсягом.

На трьох різних сторінках у календарі красується пам'ятник Святої і рівноапостольної Княгині Київської Ольги: дві робочі версії проєкту (одна з скульптором П. Капшученком) і сам пам'ятник, що стоїть в озері Української Православної Церкви в Св. Бавнд Бруку. Його відслонено 16-го серпня ц.р. під час великого започаткування Українською Православною Церквою

святкування Тисячоліття Християнства в Україні. Пам'ятник поставлено за ініціати українського православного жіноцтва. Тут є і стаття Галини Лашенко „Свята рівноапостольська Княгиня Ольга“, в якій стисло й ясно викладено все відоме й установлене про княгиню Ольгу. За її „панування“, — пише авторка, — християнство ще не стало офіційною релігією, але християни вже стали силою, яка підготувала ґрунт для прийняття християнства“ (стор. 120).

Зпоміж статей рецензованого календаря виділяється цікаве дослідження Аркадія Жуковського „Українська Православна Церква і Вселенська Константинопольська патріархія“. Спираючись на обширний фактичний матеріал, автор робить свіжі й тонкі спостереження над проблемою зв'язків між Константинопольською патріархією і Українською Православною Церквою. Він уважає, що „деякі українські історики і діячі Української Церкви односторонньо насвітлюють справу приналежності Київської митрополії до Константинопольської патріархії, незгідно з історичною правдою наголошують автокефалію Української Православної Церкви до 1686 року та розписуються про боротьбу проти патріархії на Україні. В наслідок такого представлення відношень між Київською митрополією і Константинопольською патріархією витворилося негативне наставлення до відновлення зв'язків між Церквою України і Вселенською патріархією в ХХ столітті“ (стор. 127). Стаття має 38 приміток, що є доказом кропіткого й відповідального підходу до справи. Автор, як видно, проробив велику роботу, щоб забезпечити своїй праці потрібну наукову й методичну направленість.

Успішно виступила на сторінках календаря Наталія Пазузяк з статтею „Постать великої ученої“, факти цієї статті розширюють наше уявлення про працю Наталії Полонської-Василеюк, визначної ученої історичних і суспільних наук та історії культури взагалі. Тут і цікава стаття Дарії Ребет „Симон Петлюра в еволюції революції“. Цю оригінальну працю авторка закінчує такою цитатою „якої б долі не судилося українському народові ще пережити, він все одно своє право на самостійне життя

(Закінчення на стор. 4)

З'їзд колишніх учнів української гімназії в Зальцбурзі

В дні 4-го і 5-го жовтня ц.р. на оселі Українського Народного Союзу Союзів відбувся 10-й з черги з'їзд колишніх учнів української гімназії. З'їзд організував комитет колишніх учнів у складі Дарія Княжінська-Семеген, голова, та члени: Ліда Юрків-Беленюк, Володимир Воловодюк, Ірина Стаховська-Лалічак.

Вже в п'ятницю вечором, 3-го жовтня, почали приїжджати на Союзівку наші подруги і друзі. Субота, 4-го жовтня, була холодна і дощова, але несприятлива погода не відстрашувала тих, що приїжджали на з'їзд. З різних закутків ЗСА і Канади а навіть з Австралії приїжджали, хоча вже не такі стрункі і дещо пошнвілі Володимир, Ірші, Ромки, Лесі і Наталі. Приїжджало багато молодих людей, серед них були і діти. Приїжджало багато молодих людей, серед них були і діти. Приїжджало багато молодих людей, серед них були і діти.

У діловій частині заслухано звіт комітету колишніх учнів, який виголосила Дарія Княжінська-Семеген. Звіт від редакційної колегії „Незабутні роки“ зложила Зеня Кучма-Кулинич, котра була душею цього видання, працюючи над ним днями і ночами. Вона дбайливо упорядкувала всі матеріали та була дійсним координатором між іншими членами редакційної колегії і головним редактором. У приязній короткій дискусії з'їзд висловив признання комитетові, головному редакторові професорові М. Семчишині та редакційній колегії в складі: Івана Головінського, Зеня

Кучма-Кулинич, Володимир Стойко.

Вибрано комитет для скликання наступного з'їзду. В склад комитету увійшли: Оксана Адріанович-Горюха, Володимир Криль, Анна Головінська-Максимович, Ігор Пак. Після формального закриття з'їзду ми мали можливість оглянути чистини документального фільму про нашу еміграцію і гімназію, котрий виготовляв син нашого колишнього гімназиста Павла Паліска.

О п'ятій годині вечора парох Союзівки і Кергонксон о. Харина відправив Панахиду за світлою пам'яттю померлих наших директорів, професорів і подруг та друзів, котрі скінчили свою життєву мандрівку далеко від подільських ланів і шуму Карпатських борів. О восьмій годині вечора почався бенкет-вечеря. Програмою вміло провадив Володимир Воловодюк, а свої непереврені гуморески відчитала Ліда Юрків-Беленюк. Почесними гостями на бенкеті були: дружина св. п. професора Ростковича Марія Росткович і професор Мирослав Семчишин.

Дивлячись на залю, можна було радити який виступ зробила наша гімназія в організоване українське життя дітями та в професійне життя ЗСА і Канади. Тут ми бачили діячів Пласту, членів НТШ, Союзу Українок Америки, працівників Українського Народного Союзу. На залі були відомі поетеси, письменниці, мисткині, керівники банків, професори, лікарі, дослідники, керівники відомих установ, високі державні урядовці.

У неділю рано по Службі Божій усі зібралися до спільної знімки. Вияв холодний вітер, а в повітрі політали перші сніжинки і танули на ще зеленому листі дерев, немов наші давно забуті переживання.

Відтворюючи у нашій уяві пройдені шляхи — від Зальцбурзьких дерев'яних бараків до американських чи канадських метрополій, через побовища Корей і В'єтнаму, ми усі, як гурт, можемо бути горді за своє минуле та з вірою глядіти в майбутнє.

І. Го.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ВІДБИВАЄ СОВЕТСЬКУ СПРОБУ ПОШИРИТИ „РОСІЙСЬКЕ ТИСЯЧОЛІТТЯ” В ЗСА

У вересні заходами Крайового Комітету (КК) Тисячоліття Християнства в Україні влаштовано у Скентоні, Па., „Молитовну стійку” із свічками, протестуючи проти збору представників російсько-американської православної церкви, котра визнає зверхність Московського патріархату. Цією акцією КК притупив спробу советів використати їхній філіал — Російську Православну Церкву в ЗСА — просунути советську версію Тисячоліття Християнства Київської Русі (988-1988). Відбулося це у Скентоні у п'ятницю, 25-го вересня, в останній день того, що було оголошено як П'ятий збір Російської Православної Церкви у ЗСА.

Пікетування у формі молитовної стійки із свічками відбулося біля російської церкви св. Петра і Павла, в якій відбувався збір. Біля сотні українських американців з декількох міст брали участь у цій демонстрації. З Бінггемптона у Вашингтоні вони прибули автомобілями, а крім того один автобус — з Кергонксу, Н. Й.

У цьому російському зборі брали участь чотири єпископи із Советського Союзу і біля сотні делегатів, у більшості російських православних священників, із парафій північно-східних штатів.

„Ми не радо пікетуємо церкву (місце збору), але ми не мали вибору”, — сказав голова КК д-р Юрій Солтис. Він заявив: „Це було ясно, що руками американських росіян совети бажали зробити велику політичну подію для публічного розголошення. Ми не могли на це дозволити... Потенціал російської пропаганди був великий; вже 3 липня репрезентант збору невірно поінформовав мейора Скентону і міський часопис, мовляв, князь Володимир імпортував грецьких православних духовників до Росії, для її охрищення, і масового хрищення російського народу”.

Мейор міста і журналісти були повідомлені, що збір мав створити плян святкування „російського тисячоліття”. Але, як заявив орга-

нізатор молитовної стійки д-р Богдан Футей, „замість побачити себе і їхні пляни тисячоліття у центрі громадської думки Скентону — учасники збору, включно з чотирма єпископами із СРСР, слухали й бачили матеріал про українське тисячоліття, і про московське намагання узурпувати його”. Він говорив, що молитовна стійка 25-го вересня прийшла у логічному продовженні відсвяткування у неділю, 20-го вересня, ювілею тисячоліття спільно православної і католицької парафії Скентону. Обидві ці імпреси були зразком виконанні і широко відображені засобами масової інформації, хоч вони були організовані за короткий час. Вони були викликом російсько-советському збору 22-25-го вересня у Скентоні. Голова кергонксонського відділу УККА п. Васильєв сказав, що ми, українці, не дозволимо відштовхнути себе від справ тисячоліття; більше того, ми (і вони) переконалися, що у прямому ударі, якщо ми організовані, можемо успішно виявити політичному світові й масовій інформації аморальність російсько-советського становища.

„Як хрищення Русі відбувалося в Києві, то чому Советський Союз творить святкування тисячоліття у Москві і по Росії, а не в Києві і на Україні? Чому немає українських церков на Україні, незважаючи на те, що 8 із 10-ти чоловік там є українцями? Чому знищено Українську Православну й Католицьку Церкви? Чому їх не відновлено згідно з засадами гласності? Це є декілька питань советській делегації, на які вона не має відповідей. Вона втікає від цих питань, і вона свідомо того, сказав Степан Прохир, координатор імпреси тисячоліття в жовтні 1988 року в столиці країни Вашингтоні. Він додав, що фактично советська делегація одержала другий „шок” під час наступної візиту у Балтимор, де є також підлегла московському патріархату церква. Там також зустріли їх демонстранти. Один з них пита-

ся делегатів: „Як там було у Скентоні?”

У Скентоні журналісти з'явилися на час, щоб звітувати про українську молитовну стійку біля російської православної церкви. Два щоденники і три телевізійні станції мали своїх репортерів. Одна станція передавала в 6-й годині вечора репортаж із місця демонстрації. Ведучий щоденник „Скентон Трібюн” писав наступного дня: „Демонстранти світили свічки і співали гімни, протестуючи проти заходів Російської Православної Церкви відштовхнути тисячоліття українського християнства в Москві. Вони голодили: Київ був місцем хрищення Київської Русі, а це не Росія, хоч він захоплений експансивним Советським Союзом. Д-р Солтис і д-р Футей говорили, що церква є ще одним інструментом репресій в СРСР та що Російська Православна Церква не має ні морального ні історичного права святкувати тисячоліття християнства в Москві”.

У тижні від 20-го вересня в додатку до передачі по радіо і телевізії на тему українського тисячоліття з'явилися сім газетних статей. Деякі з них довші. Інформація приходила від окремих, але координуваних пресових відомостей. Павло Івашко звітвав про спільну імпресу 20-го вересня, а Андрій Білик про молитовну стійку 25-го вересня. Вплив українських акцій у Скентоні був такий, що мейор міста не приїхав на церемонію, де він мав урочисто вручити советській делегації ключ до міста. Церемонія відбулася, ключа не було вручено, а відомості про російську імпресу не було ні по радіо, ані по телевізії. У пресі росіяни одержали по одному-двох параграфах, і то у статтях про українські акції. Там було сказано, що коментарів від росіян немає...

Млені КК заявили, що успішні українські акції у Скентоні варті були того, щоб за нього боротися. Це доказує, як багато можна досягти, коли українські католики і православні пра-

цюють об'єднано. Ця одна-разова єсність католиків і православних у Скентоні не може бути недооцінена; вона була підставою для одержання позитивної оцінки у масовій інформації. Українці у Скентоні створили її об'єднаною поставою.

Дійсна єдність католиків і православних була предметом запитань журналістів (мабуть стимульованих советами), які твердили, що українські православні і католики майже не говорять один до одного, особливо на тему тисячоліття. На щастя, цю підступну опінію заперечено у Скентоні організаторами обох імпрес: місцевою 20-го вересня (яку місцева преса затитулювала „Марш єдності”), молитовної стійки 25-го вересня.

Промовці підкреслювали, що вже сама присутність советських єпископів у Скентоні і аморальність їхнього становища виставляла на те, щоб об'єднати українців. Представники КК пояснювали, що чим ближче до 1988 року, тим частіше українці в Америці матимуть конфронтацію з росіянами на тему тисячоліття християнства Київської Русі. Результат подій у Скентоні говорить про себе: росіяни вдалися до політичних лідерів і чинників масової інформації, щоб спланетичним заставити їх вірити у „Російське тисячоліття”. Ми прийняли цей виклик. Ми сконфронтували їх публічно й виграла.

„Маючи Скентон за нами, КК є готовий так само працювати з іншими місцевими громадами і їхніми комітетами тисячоліття”, заявив голова КК д-р Солтис. „Ми є здібні створити позитивну громадську думку, і те, що сталося у Скентоні, може статися в інших містах, де єсність українського духу співпраці і єдності. Ми можемо успішно відбивати советські і російські спроби фальшивити тисячоліття християнства Київської Русі, коли матимемо співпрацю і єдність між нами. Отже, будемо йти”.

Андрій Білик

Сан Дієго напередодні ювілею

Ювілейне відзначення 1000-ліття хрищення України розпочалося в громаді Сан Дієго спільними молебнями і святкуваннями храмових днів обох українських парафій.

4-го жовтня в храмовому святі української католицької церкви Матері Божої Неустаючої Помочі взяла участь вся місцева православна громада на чолі зі своїм настоятелем о. Нестором Годованим-Стоном. У спільному молебні вшанування 1000-ліття поруч парох о. Андрія Микити і колишнього пароху Михайла Курила стали о. Нестор Годованим-Стом та парох католиків-карлатосів о. Йосиф Рідела.

Молебень супроводився співом спільного хору під керівництвом диригента Сергія Гейслера. Під час прийняття на захист О. Герге переведено успішну збірку на проєкт Гарварду.

18-го жовтня ц.р. храмовий день св. Покрови у православній парафії став загальногромадським святом із спільним Молебнем душпастирів і вірних обох парафій. В урочистостях взяв участь також прибулий із Арізони о. Григорій Волковинський. Прикрасою свята були декламації мало-літньої Христинки Кистастой „Цілоу Гриць з вечерниць” та гра Христинки і Матвія Кушніра на банду-

рах разом із своїм вчителем Романом Рітченкою, який окремо проспівав декілька народних пісень під власний акомпанімент.

Серед привітів особливими оплесками нагороджено о. Михайла Курила, який ще десять років тому закликав до спільних відзначень ювілею хрищення України. Окрему увагу привертало проєкту концертів Дмитра Бортнянського, на що було переведено збірку допомоги.

Голова ювілейного комітету в Сан Дієго Ярослав Синин поінформовав присутніх про плани наступних святкувань у громаді ювілею 1000-ліття хрищення України, де особливий наголос буде на ефективному ширенні інформації про українську церковну й культурну спадщину.

Крім спільних багатолюдних виступів та зустрічей планується у співпраці з Українським Музеєм в Нью Йорку виставку „Загальногромадська свята” показ історичної української ноші заходами Ірини Сіак.

Одночасно підтримуватимуться загальноукраїнські почини й проєкти в столиці Каліфорнії — місті Сакраменто, сусідньому Лос Анджелесі та участь у зустрічці українців у Вашингтоні.

О. С.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТИНУ.

У ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

МИКОЛИ ШУСТА

який відійшов у Вічність 25-го листопада 1959 р.
відповівся

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 25-го листопада 1987 р., о год. 8:30 ранку
в церкві св. Юра в Нью Йорку.
Про молитви просити:
син — ВАСИЛЬ ШУСТ.

Не забувайте споминати

Не злим тихим словом...

У Сороковий день відходу на вічну ватру
Невіджакуваного
МУЖА, ЗЯТЯ, КУЗЕНА І ВУЯКА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ДМИТРА РУБЛЯ (РУДОГО РОБА)

будуть відправлені

БОГОСЛУЖЕННЯ

в таких церквах:

Непорочного Зачаття — 5-го грудня 1987 р. о год. 9-й ранку, Фреш Медовс, 48-26 171 вул. Покрови Пресвятої Богородиці — Озон Парк, 1-го грудня, о год. 9-й ранку; Пресвятої Тройці — Стетен Айленд, 5-го грудня, о год. 9-й ранку;

Катедри Непорочного Зачаття — Філадельфія, 2-го грудня, о год. 6:15 ранку; св. Миколая, при 24-й вул., Філадельфія, 1-го грудня, о год. 7:30 ранку;

Манастирі св. Йосафата — Глен Ков, Н. Й., 2-го грудня, о год. 8:30 ранку; св. Миколая — Торонто, Канада, 1-го грудня, о год. 8:30 ранку.

Рідних, Приятелів та Знайомих просимо лучитися з нами молитвами за спокій душі Покійного.
Дружина — ЯРОСЛАВА ПЕТРОНЕЛЛА з Родиною

Ділимось сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 20-го листопада 1987 р. відійшов у Вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЦЯПА

нар. в селі Мозолівка пов. Тернопіль, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 22-го листопада 1987 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Huminston, Kerhonsk, N.Y.

ПОХОРОН в понеділок, 23-го листопада 1987 р. о год. 9:30 ранку в похоронному заведенні до церкви св. Трійці, в відкат на центар Fairbush, Кергонксон, Н. Й.

Залишилася у смутку:

дружину — КАТЕРИНУ

дочку —

ЕПІЗАБЕТ КАТЕРИНУ з мужем ЙОСИФОМ

анука —

РОБЕРТА СУЗЕН з мужем БРЕДЛІ БЕТНОС

лідию

та ближча і дальша Родина в Україні

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профпактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

КОСТЬ ПАНЬКІВСЬКИЙ СПОГАДИ

Т. І. „ВІД ДЕРЖАВИ ДО КОМІТЕТУ” — ЛІТО 1941 У Львові.

Стор. 150, 2-ге вид. 1970 р. \$8.00 з перес.

Т. II. „РОКИ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ — 1941-1944”

Стор. 480, 2-ге вид. 1983 (НТШ) \$17.00 з перес.

Т. III. „ВІД КОМІТЕТУ ДО ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ”

Стор. 284, 1968 \$9.00 з перес.

УСІ ТРИ ТОМИ РАЗОМ \$28.00 з перес.

Мешканців стеити Нью Джерзі зобов'язує

6% щорічного податку.

Замовляти у:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Видавництво „Сучасність” Українська Вільна Академія Наук Наукове Товариство ім. Шевченка

мають честь запросити Вас на

ВЕЧІР

для вшанування 80-річчя

Івана Максимовича

Кошелівця

дійсного члена УВАН, дійсного члена НТШ, довголітнього головного редактора і співробітника журналу Сучасність, визначного літературознавця, автора багатьох книжок.

Вечір відбувається

в п'ятницю, 27 листопада 1987 р., о 6-й год. веч.
в будинку Наукового Товариства ім. Шевченка
63 4th Avenue, NEW YORK, N.Y.

ПРОГРАМА:

Відкриття Тарас Гунчак
Привіт НТШ, УВАН
Слово про ювіляра Петро Одарченко

„Мені вісімдесят”, уривки із спогадів Іван Кошелівець
ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ З ГАРЯЧОЮ ПЕРЕКУСКОЮ

Вступ 5.00 дол.

„Правда”...

(Закінчення зі стор. 1)

ти з Афганістану усі советські окупаційні війська в числі біля 120,000 воєнків і дати можливість афганцям перевести в країні вільні демократичні вибори під наглядом комісії Організації Об'єднаних Націй, бо говорити про будь-яке замирення в обличчя присутності такої великої військової армії і спомагаючих сил режимних військ і міліції, було б нерозумним кроком. Доки цього не буде повстанський рух буде далі змагатися за права афганського народу на свободу і демократію, а ми будемо їм в цьому допомагати”.

„Як бачимо, — пише в кінці своєї замітки советська центральна газета, — гостем Білого Дому може бути і бандит, який нарядився в тогу політичного діяча. Постає питання: чи

така поведінка приносить честь великій державі, яка проголосила себе ворогом міжнародного тероризму”.

Політичні спостерігачі і деякі аналітики кажуть, що советське писання є в першу чергу вмішуванням СССР у внутрішні справи ЗСА і, подруге, чи не вдарять цією цитатою совети самі себе, бо ж ці „пороги Білого Дому” переступали і переступають: Нікіта Хрущов, Леонід Брежнев, недавній казбест і перший секретар Грузинської ССР, а тепер міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе, а скоро переступить його їхній послідовник у веденні тоталітарного режиму в комуністичній імперії Михайл Горбачов. Товариші з „Правди” повинні були подумати чи не зробили вони кривду своїм власним хлібодавцям. На Заході напевно знайдуться критики, які також їх назвуть „бандитами в тогах політиків”.

АГЕНТСТВО АССОШІЕТЕД Пресс повідомило, що задоволення Советського Союзу країнам Заходу постійно зростають. Наприклад, в 1985 році СССР був винен Заходові 28,5 біл. дол. в кінці 1986 року ця цифра піднялася до 34 білйонів, а в кінці цього року напевно знову зростає на 4-5 білйонів більше. Загальний довг комуністичних країн Заходові зріс з 97,3 біл. дол. до 115,5 білйонів до кінця 1986 року. Ці цифри подає відомо Організація економічного співробітництва і розвитку та Центральна Розвідка Агенція ЗСА (Сі-Ай-Ей).

Увага! НОВЕ ВИДАННЯ Увага!

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Завіти

Унікальна книга має.
Розмір: 10 x 7 1/2. Стор.: 520. Тверда обгортка. Мали.
Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.
Мешканців стеити Нью Джерзі зобов'язує
6% щорічного податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“

(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гордінського
- біографічні дані про 88 українських діаспорних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордінський

ЦІНА:

у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моїм ордером“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Увага Читачі!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВИСЛАЄ

РІЗДВЯНІ ПОБАЖАННЯ КОЖНОМУ УКРАЇНЦЕВІ ЧИ УКРАЇНЦІ ПРИ ВІЙСЬКОВІЙ СЛУЖБІ В АМЕРИЦІ ТА КАНАДІ

коли одержить від читачів їх ім'я і прізвище.
Приймаємо згопшені імена і прізвища до 5-го грудня 1987 р.

Просимо виповнити анкету і вислати її на нижче
подану адресу:

Ранга

Ім'я і прізвище

Адреса військової частини

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
Fraternal Activities Coordinator
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготування до
гідного відзначення найбільше величній події україн-
ської історії, 1000-ліття прийняття християнства
українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою
виконати всі заплановані акції Крайового Комітету
Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситися виставляти на: UUAFC, INC. —
MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND
та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue,
Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від угодаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситися виставити на
(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Комітет Оборони Української Спадщини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або пош-
товими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням визначеного цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прі-
звище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число, місто, вулиця

місцевість

світ

поштовий код

Праця...

(Закінчення зі стор. 2)

вибори" (з меморандуму Симона Петлюри до німецького
посла, 28-го травня 1918 року).

Заслугує уваги праця Н. Сенік-Коваль „Микола
Руденко — християнин". Це добра спроба показати, що в
творчості Миколи Руденка домінує християнський
світосгляд і глибоке відчуття Бога. У цій статті, на наш
погляд, висловлено ряд свіжих міркувань, але не всі вони
достатньо обґрунтовані. Тут варто згадати такі цінні
статті як „Красний Брід" і „Відродження Номиса-
Симонова" М. Мушинки, „А все таки: хрест — хрестити —
хрещення" В. Завітневича, „Стародавні церковні книжки
на Волині" А. Л., „Натільні християни" г-н. М. Смовського
та „На Волині в роках 1921-1939" о. Якова Костенка.

Видавці порадували читачів також добрим вибором
поетів, відміщуючи уривок з історичного роману у віршах
„Маруся Чурай" Ліни Костенко, поему „Скарпа" Яра
Славутича, вірші „Рідні села" Дм. Фальківського й
„Горять свічки" Богдана Лепкого.

У календарі вміщено фотографію Блаженнішого
Митрополита Мстислава й фотографії архієпископів
Константина, Володимира й Анатолія та єпископа Анто-
нія. Маються тут фотографії Блаженнішого Владика
Василя, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади та Владика
Івана. У календарі вміщено також велику фотографію
Святішого Вселенського Патріарха Атенасиаса I-го
(1886-1972).

Підсумовуючи, хочемо сказати, що календар подає
відчутну допомогу читачам, хто цікавиться Українською
Православною Церквою. Водночас спрямує їх на дальші
пошуки матеріалу про розвиток українського християнства.

Якщо в нашій рецензії подано окремі критичні
зауваження, то з уваги на те, щоб нове видання календаря
стало ще кращим. У цілому рецензована книга цікава й про
неї можна було б писати багато.

Календар можна замовляти: Ukrainian Orthodox
Church of the U.S.A., P.O. Box 459, South Bound Brook,
N. J. 08880.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ суд виніс рішення,
що учинило з вірусом АІДС мусить бути відновлений на
своїй праці, з якої його звільнено. Своє рішення суд виніс
на підставі того, що дискримінація якого-небудь роду є
заборонена законом громадських свобод, що охороняє
калік.

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

і

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі беніфіти

Звертатися до

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ

також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ на СОЮЗІВЦІ

У „День Подяки", четвер, 26-го листопада 1987 року,
год. 1-ша по пол.

СПЕЦІАЛЬНИЙ
ТРАДИЦІЙНИЙ
СВЯТОЧНИЙ
ОБІД

На спеціальне
замовлення
ЦІЛИЙ ІНДИК
для родини

Обіди
тільки
на
замовлення

Дереворит
Я Гиздовського

В суботу, 28-го листопада 1987 року

ЗАБАВА при звуках оркестри Богдана Гірка

яку влаштує

89-й Відділ Союзу Українок Америки

СПЕЦІАЛЬНА ЦІНА від четверга до неділі 100.00 дол. від особи, включеної
харч і мешкання, а один день побуту 40.00 дол.

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446, або телефоном (914) 626-5641

У ПОКЛОНІ

ВЕЛИКИМ РОКОВИНАМ

У суботу, 7-го листопада
д.р., українська громада в
Нью Гейвені урочисто від-
значила 69-ті роковини про-
голошення незалежності
Західноукраїнської На-
родної Республіки й 45-ті
роковини утворення Укра-
їнської Повстанської Армії.
В залі української като-
лицької церкви при 569
Джордж вулиці зібралися
понад 125 осіб. Настрій
серед присутніх був свят-
ковий, вони ділилися вра-
женнями з минулого й очіку-
вали з нетерпінням початку
святкування.

О шостій годині вечора о.
митрат Микола Черняв-
ський, парох української
православної церкви, й о.
Роман Големба, парох укра-
їнської католицької церк-
ви в Нью Гейвені стали до
Молесня в намірі помолити
ся за український народ. У
залі запанував молитовний
настрій, з грудей присутніх
неслися слова церковного
співу, що проникали у душу й
ніс почуття віри в краще
завтра.

Згодом почався святко-
вий бенкет. Залю знову заго-
моніла розмовами присут-
ніх, які при смачних стра-
вах продовжували свої роз-
повіді. Бенкет був добре
зorganizований завдяки мо-
лотильні праці окремого ко-
митету під керівництвом Те-
люк.

Вершом святкування бу-
ла академія, що складалася
з святової доповіді, сольо-
співу, гри на фортепіані й
двох рецитатів. Доповідач
Микола Грецькович, коли-
шній старшина УПА, про-
аналізував політичне стано-
вище, що склалося в світі з
вибухом Другої світової
війни, а зокрема з вибухом
німецько-радянського кон-
флікту. Він вказав на причи-
ни постанови Української
Повстанської Армії, розпо-
вів про смертельну загро-
зу, яку Гітлер й про
його наслідки вороже став-
лення до визволення украї-
нського народу та до від-

новлення Української Дер-
жавності. Доповідь була
позитивним вкладом до
пізнання минулого, бо в ній
вдало відзначено світла й
тіні української визвольної
боротьби й звернено особли-
ву увагу на проблему
об'єднання потужної народ-
ної дії. Рецитатів віршів
Марка Боєслава „Був на-
каз" і „Пісня про загра-
ничний рейд" у виконанні
Омельяна Маркова й Адри-
ана Мельника були немов
доповненням до святової
повіді. Вони вказували на
окремі фрагменти повстан-
ської боротьби УПА, ствер-
джуючи її рішучість і жер-
твенність в ім'я великої наці-
ональної справи.

Тут треба відзначити й
виступ Михайла Панкеви-
ча, сотника Українських
Січових Стрілецьких Армії,
який відчитав кілька рядків
з української стрілецької
поетії Романа Купчинсько-
го. Присутні привітали й
окремі рясні олімпіади, бо
на сцені стояв найстарший у
громаді старшина україн-
ських збройних сил, якому
незабаром сповниться 90
років. Вдало грала на фор-
тепіані Стефанія Бронська.
Вона виконала сонату
Моцарта й „Ліричну по-
ему" М. Фоменка. Компо-
зиція Фоменка це цікава
комбінація народної мело-
дії з імпресіоністичною гар-
монізацією.

Сольоспів був добре пі-
дібраний для відзначення
обох видатних роковин. У
стрілецьких піснях „Роз-
прощався стрілець" і „Синя
чичка", музика Гайворонсь-
кого, віддзеркалено ліричні
моменти стрілецького жи-
ття, змальовано біль душі
стрілецького вояки втра-
ти рідних і кохання. Ці пісні не
сентиментального характе-
ру, в них відчутна енергія
ритмика, якою був про-
нятий настрій всього ве-
чора. Пісня „Любіть Україну",
слова В. Сосюри, музика М.
Фоменка — концертова за
своїм характером. Вона під

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ переважною більшістю
голосів одобрила закон, що мав би перемістити Адміністра-
цію Ветеранів у Федеральний Департамент на рівні ради
міністрів. Цей проєкт пройшов голосами 399 до 17, а тепер
іде до Сенату, де сподіються обопільної підтримки. Цю
пропозицію також одобрило і підтримує президент Рональд
Рейган.

АГЕНТСТВО Асоційєтєд Пресс повідомило з Москви,
що офіційні совєтські власті „дали роботу" нещодавно
звільненому першому секретареві міського комітету
компартії Борисові Єльцину. Вони назвали його
заступником голови реорганізованого нещодавно державно-
го комітету будівництва в Москві. Совєтське пресоє
агентство ТАСС саркастично заявляє, що „нова робота"
Єльцина „пристижева", бо вона дає йому можливість
брати участь у засіданнях Ради Міністрів СРСР. Західні
коментатори кажуть, що Політбюро, як виглядає, виріши-
ло в такий спосіб знеатралізувати різкі критичні виступи
проти Політбюра прихильників Єльцина і спільноту та
зменшити незадоволення у міському комітеті компартії.

ПРОПУЩЕНІ
ПРИЗВИЩА

У звідомленні про 15-й
Баль української преси
„Свобода", ч. 222 з четве-
ра, 19-го листопада д.р.
пропущено прізвища трьох
кандидаток: Ярослава Ан-
на Дупляк („Народна Воля",
ескорт Богдана Іскало), Фе-
ната П'ясецька („Наше Жи-
ття", ескорт Тарас Певний)
й Андрія Бараноська („Наш
Голос", ескорт Христофор
Баксєр).

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ
СОЮЗ

затруднить на повний час
ПРОДАВЦІВ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

із знанням української і ан-
глійської мов в окрузі:

Клівленду, Нью Йорку,
північного Нью Йорку,
Нью Джерзі,
Філадельфія і Пігай
Веллі.

Кандидати не мусять мати
досвід в продажі забезпе-
чення. Ми подбаємо про їх
ній вишкіл, заплату і вина-
городу

Це знаменита нагода для
здобити і підприємчих
осіб рости в УНСОЮЗІ з УН-
Союзом в його зобов'язанні
служити громаді!

Кандидати можуть згопо-
шуватися на адресу

Н. Р. Floyd, FIC.
National Sales Director
Ukrainian National Association Inc.
30 Montgomery Street,
Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

німає настроїв, робить його
торжественим, збуджую-
чи любов до України. Своє-
рідно прозвучала також пі-
сня „Гасне синій вечір",
слова Л. Забашти, музика
Михайла Лева. Пісня напи-
сана в популярному жанрі,
звучить ніжно й хвилюючо.
Багата на емоції, що тут
напроруд тонко зображені.
„Айстри", слова О. Олеса,
музика М. Лисенка є тон-
ким відчуттям алегорично-
го тексту з врахуванням
змін у природі й їх віддзер-
каленням в людській душі.
На окреме відзначення за-
служує пісня-романс „Як
давно", слова й музика Г.
Китастого. Піснотвірні сло-
ва знайшли тут глибоке му-
зичне віддзеркалення. Тема
близька кожному, що опи-
нився на чужині. Вона глибо-
ко проникає в людську ду-
шу й тому під час виконання
не одному з слухачів вити-
снула слеза на очах.

Сольоспів виконала Свя-
тослава Качарай, ліричне
сопрано. Вона передала усі
пісні з глибоким чуттям і
одушевленням, відтворив-
ши їх красу й гармонію.
Голос солістки звучав лег-
ко, інтонація її чиста, а пере-
дача текстів бездоганна.

Наприкінці свята приві-
тав присутніх проф. Володи-
мир Жила, керівник Ресор-
ту культури й науки уряду
УНР в екзилі. Він передав
привітання від президента
Миколи Лівницького й голо-
ви уряду, проф. Ярослава
Рудницького та коротко
розповів про працю держав-
ного центру на внутрішньо-
му й зовнішньому відтин-
ках, підкресливши зокрема
переговори в справах полі-
тичної консолідації.

До позитивів цього свят-
кування треба без сумніву,
зарахувати присутність су-
мівської молоді. Молодь
брала активну участь у про-
грамі академії, під час бенке-
ту й в зустрічі з гостями. В
залі було кілька колишніх
воєнків УПА й багато гостей
з близьких міст. На святі
була разом з чоловіком
дочка полковника Дмитра
Вітовського Надія Вітовсь-
ка-Михитів.

Програмою роковин вмі-

ло й енергійно керував д-р

Михайло Снігурович, віце-

президент УККА й голова

його відділу в Нью Гейвені.

Він зорганізував це знамен-

не свято й був його душою

від початку до кінця. У

своїх коротких виступах

д-р Снігурович часто звер-

тався до історії, цитував

цікаві уривки з поезії і тим

багато прикрасив до скріп-

лення духа й постави при-

сутніх.

Володимир Ор

ITALIA COMPANY
REPRESENTATIVE STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ
ВИДАННЯ одержите в APCII.

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ
до опіки над малою дитиною
та до легкої загальної праці.
Телефонувати після 6-ої веч.
(201) 857-2704

SERVICE

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment

JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
6-го ГРУДНЯ 1987 р.

Дітройт, Мич. Річні загальні
збори 183-го Відділу гетьмана
Ів. Мазепи, о год. 1:30 по пол.
в залі Української Митишен-
ської Ліги при вул. Митишен
6890. На порядку денного: звіт
членів Управи, К. Комісії і
делегатів до установ, дискусія
над звітами і вибором нової Управи
на 1988 р. Якщо на означену го-
дину не явиться відповідна
кількість членів, збори відбо-
дуться на годину пізніше без
огляду на кількість присутніх.

Після зборів буде теплі
перекуска. Всіх ВШ членів за-
прошуємо до участі в зборах
Управи на 1987 р.: Д. Кошильов-
ський, гол., Іван Чухрак, заст.
гол., П. Залуга, фін. секр., Мар-
та Тарнавська, кас., Б. Фіорчук,
прот. секр., Григорій Назарук,
гол. К. Комісії

За спільний...

(Закінчення зі стор. 2)

А скільки у ній соціологіч-
ної і філософської глибини!
Казанна Православна Цер-
ква доводить наших людей
до цінності, духовного нігі-
лізму. Вона задураманює
людей бездушною обрядови-
щиною, не даючи нічого
для духу. Сам о. Гаврилів
каже, що став в душі хри-
стианом, відвідуючи ла-
тинську церкву у Ленінгра-
ді. Схід — духовна пустеля!
А нема ніякого іншого духа
Сходу, як той російсь-
кий!

Тому, що Церква грає у
нашому народі таку виріш-
альну роль у формуванні
духовності, ми повинні бути
дуже обережними, покли-
каючись на нашу духову
„східність". А ось нещода-
вно один високий достой-
ник нашої Церкви, обстою-
ючи партикулярність нашої
УКЦ, згадав про наше тя-
готіння до Сходу, наша ду-
ховість, мовляв, „східна".

Така настанова дуже небез-
печна для нас. Вона затирає
різницю між російською
північною духовістю і
нашою. Для нас християн-
ство не безпека в таких клячах,
як „східність Церкви і Наро-
ду", бо ця „східність" веде б у
нижніші умови до „ус-
хіднювання" нашої духо-
вості, а воно для нашого
народу загроза смертель-
на! Ми радше повинні пле-
кати її вартості, які ми,
„західники", встигли че-
рез контакти з Заходом у
нашу духовість, готовити
шлях для переходу цілого
нашого народу у ту нескін-
чену неросійську духову
спільноту, що її нині намага-
ються формувати народи
сателітських держав, які
„понохали" оцієї східної
духовності за останніх со-
рок років, як, наприклад,
такі „східники", як колись
чехи. Виймо відірвані
обряди-форми від змісту
духовності. Обряди ми оди-
личили. Духовність визна-
чають геополітичні умови,
культурні впливи. Нелегка
ця для нас проблема і
непроста до розв'язки. Важ-
ко жити на роздоріжжі куль-
тур. Але коли не хочемо
розпестися у російському
морі; наше лице мусить
бути під кожним оглядом звер-
нене до Заходу; не цього
далекого Заходу, який,
захоплений веліччю „Раша",
нас не визнає і зовсім
про нас не дбає. А тої на
Захід від нас Середньої
Європи, яка врешті починає
второпати, що й з нами по
дорозі, бо ми у авангарді
протимосковського насту-
пу на Захід. Нав'язуються
контакти між нами й поля-
ками, литовцями. Наші